

عنوان مقاله:

نقش ابعاد توسعه منابع انسانی با مدل های توانمندسازی بمنظور بهبود عملکرد مدیریت شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدل ها و تکنیکهای کمی در مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمدرضا سالمی - پژوهشگر و نویسنده شهرداری تهران و مهندسی عمران گرایش حمل و نقل شهری

خلاصه مقاله:

خلاصه توانمندسازی و توانمندسازی کارکنان مجموعه ها، به یکی از دل مشغولی های مدیران آنان تبدیل شده است. چرا باید اجرا و تجربه شود، اما اجرای واقعی آن در مدیریت امروزه، به ندرت صورت می گیرد. توانمندسازی کارکنان مجموعه ها، حدود یک سوم یا بیشتر از ساعتهای بیداریشان را در محیط کار می گذرانند. توانمندسازی کارکنان موجب ایجاد و افزایش مبنای قدرت و منزلت در محل کار است. افزایش بهره وری هدف اصلی مدیریت برای تحقق هدف های سازمان است. انگیزش وسیله ای است که توسط آن این هدفها تحقق می یابند و پاداش ابزاری است که به وسیله آن انگیزش حاصل می شود. در این صورت انگیزش می تواند به صورت یک ابزار دست مدیر برای رسیدن به هدف های سازمانی دیده شود. از آنجا که انسانها بعنوان ارزشمندترین سرمایه سازمان ها هستند، توانمندسازی مفهومی است که می تواند هم منافع سازمانی را تامین کند و هم احساس مالکیت و سرافرازی را در کارکنان ایجاد کند. توانمندسازی ظرفیت های بالقوه را برای بهره برداری از سرچشمه توانایی انسانها که از آن استفاده کامل نمی شود در اختیار می گذارد. کارکنان توانمند به سازمان و خودشان نفع می رسانند.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: توانمندی، عملکرد، اثر بخشی، کارکنان، سازمان، شهرداری تهران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1490561>

